

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. XI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207711037904.pdf> (tilgået 10. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Den gamle Slægt gav sine Medlemmer i Arv megen Kultur og Dannelse, megen Tænksomhed og Evne til let og flydende at forme Tankerne i Vers og paa Prosa. Men den gav dem ogsaa en Sarthed overfor Indtryk og en Nervøsitet, der hos enkelte kunde gaa over til Melankoli eller Sindsforvirring (Paludan-Müllers Moder døde som sindssyg), og den gjorde dem tidligt udviklede, men ogsaa gamle før Tiden. Man mærker det hos Paludan-Müller. Ungdommens Friskhed og Livsglæde bevarede han kun kort, om overhovedet nogensinde helt og udelt; allerede i sit 23de Aar var han, som det hedder i "Dandserinden", "begyndt at gaae i Tanker", og hans "Betragtningstime" var slaaet. Livets og Tilværelsens Intethed blev det, hvorefter hans Tanker kresede, og Døden kom til at staa for ham som den store Befrier, den han aldrig blev træt af at prise og paakalde; i sit 30te Aar formede han - man mærke sig Rækkefølgen - Linjerne: "Naar Dødens Stund jeg sætter kun til Siden, hvad har da Kraft og Glands som Ungdomstiden?" ("Adam Homo", 3dje Sang).